

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД

Рев 6059/2020
24.12.2020. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија Слађане Накић Момировић, председника већа, Добриле Страјина, Марине Милановић, Катарине Манојловић Андрић и Бранислава Босиљковића, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Милунка Арсић, адвокат из ..., против тужене Републике Србије, коју заступа Државно правобранилаштво, Одељење у Краљеву, ради накнаде имовинске штете, одлучујући о ревизији тужене изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гжрр 272/20 од 28.07.2020. године, у седници одржаној 24.12.2020. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужене изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гжрр 272/20 од 28.07.2020. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужене изјављена против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гжрр 272/20 од 28.07.2020. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Чачку Прр1 400/19 од 12.02.2020. године, ставом првим изреке, обавезана је тужена да тужиоцу исплати на име накнаде имовинске штете изазване повредом права на суђење у разумном року у предмету Привредног суда у Чачку Ст 12/17 (раније Ст. 42/10) укупно 826.991,90 динара, са законском затезном каматом од 08.07.2019. године, као дана подношења тужбе до исплате, на терет буџетских средстава РС, у оквиру средстава која су намењена покрићу текућих расхода Привредног суда у Чачку, осим средстава намењених за заполене и текуће одржавање објеката и опреме. Ставом другим изреке, одбијен је, као неоснован захтев тужиоца у делу у коме је тражио да се обавезе тужена да му на досуђени износ из става 1 изреке плати законску затезну камату од 10.05.2010. године до 08.07.2019. године. Ставом трећим изреке, обавезана је тужена да тужиоцу на име трошкова поступка плати 43.875,00 динара, са законском затезном каматом од дана извршности пресуде до исплате.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Гжрр 272/20 од 28.07.2020. године, одбијена је, као неоснована, жалба тужене и потврђена првостепена пресуда у ставу првом и трећем изреке. Ставом другим изреке, одбијен је, као неоснован, захтев тужене за накнаду трошкова поступка поводом изјављене жалбе.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужена је благовремено изјавила ревизију, због погрешне примене материјалног права, са позивом на члан 404. ЗПП.

Чланом 404. ставом 1. Закона о парничном поступку - ЗПП („Службени гласник РС“, бр. 72/11, 87/18), прописано је да ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда, потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија), док је ставом 2. истог члана прописано да о дозвољености и основаности ревизије из става 1. овог члана одлучује Врховни касациони суд у већу од пет судија.

Предмет тражене правне заштите је исплата новчаног потраживања из радног односа чија је висина утврђена закључком о листи признатих и оспорених потраживања Привредног суда у Чачку Ст 42/10 од 11.02.2011. године и закључком о исправци од 11.05.2018. године у укупном износу од 922.126,23 динара, од ког износа је остало неизмирено потраживање у укупном износу од 874.773,04 динара, због повреде права на суђење у разумном року.

Према Закључку усвојеном на седници Грађанског одељења Врховног касационог суда од 02.11.2018. године, у поступку решавања спорног правног питања, Република Србија одговара за материјалну штету насталу због потпуног или делимичног неизвршења правноснажних и извршних судских одлука, односно у стечају утврђених потраживања запослених из радног односа која су без њихове кривице остала неизвршена и у поступку стечаја вођеном над стечајним дужником са већинским друштвеним или државним капиталом, уз услов да је претходно утврђена повреда права на суђење у разумном року. Побийана пресуда не одступа од наведеног Закључка, код чињенице да је тужиоцу утврђена повреда права на суђење у разумном року у стечајном поступку, са којих разлога нису испуњени услови прописани чланом 404. став 1. ЗПП, да би се у овом спору дозволило одлучивање о посебној ревизији тужене, због чега је одлучено као у првом ставу изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије на основу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни касациони суд је утврдио да ревизија није дозвољена.

Чланом 403. став 3. ЗПП, прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба у овој правној ствари поднета је 08.07.2019. године, а вредност предмета спора побијаног дела је 826.991,90 динара.

Имајући у виду да се у овом случају ради о имовинскоправном спору, који се односи на новчано потраживање, у коме побијана вредност предмета спора очигледно не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу Народне банке

Србије на дан подношења тужбе, то је Врховни касациони суд на основу члана 403. став 3. ЗПП, оценио да је ревизија тужене недозвољена.

На основу члана 413. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа - судија
Слађана Накић Момировић, с.р.**

За тачност отправака
Управитељ писарнице
Марина Антонић